

Diligam te domine pro dono tuo et per misericordiam tuam: minus quidem iuste sed plane non possum: non tamen potius plus quam possum: poteris aut plus cum plus donare dignaberis. Nunquam autem prout dignus haberis. Haberem am hoc deuotio cum ardore et splendoris dulcedoem consolationis. quam consolationes declarabam nobis Hern. dices. Quid est consolatione et responderem gratia deuotionis et suauissima telecastio boni et gustus sapientie licet exiguis quibus interius benignus dominus afflictam refrigerat animam. Quid aut sit ille gustus subiungit voces. Gustus ille nihil aliud est quam instrumentum desiderii et incentiu amoris ut fiat quod scriptum est. Qui edunt me adhuc eluntur. O Eterno dicendum est de huius luminis progressionem. De quo sciendum quod habet principium mediū atque finem. Hoc est habere ingressum, progressum, et egressum. Primo dico quod huius luminis principium sive ingressus circa dei beneficia versatur. mediū vero eius sive progressus deo placere conatur. finis vero sive egressus flagrantem desiderio sumatur. Hec percurrentes primo dicimus quod hec deuotio habet dei beneficia intueri. Nam et omnia conscientia et serenata. quod non habet pro peccatis amplius solicitari: contumelias ad illud quod proximum est ad manum. et hec sunt beneficia que accepit. Que cum incipit intueri cognoscit se quasi beneficijs obrutam. et tantum cum ulu accepisse quantum est spaciū inter celum et terram: dicens ex deuota admiratione et ex admiratione deuotione illud. q. Regi. vii. Quis ego sum domine aut que domus mea. quod adduxisti me hucusque: sed et locum vobis est in prospectu tuo: nisi loqueras de domo etiā servi tui in longinquum. Et illud ps. Quid retribuam domino tecum. In hac deuotione stent Aug. cum dicit. Cum dei miserationes circa me aciendo sic mihi videtur quod si phas est dicere: quod ammodo nihil aliud agit deus nisi ut saluti mee prouideat: ita enim totū pro me occupatum video quam omnium oblitus mihi soli velit vacare. Ex hoc ergo beneficiorū intuitu paulatim incipit dulcescere benefactor: et ideo mutat deuono et proficit in affectu iterū nobiliorem.

Sic ergo itur ad mediū sive progressum huius deuotionis et ex medullis cordis per se dulcescit deus et qui prius diligebat propter beneficia nūc sine omnī illo intuitu diligitur propter semetipm: et ideo omnia sua obsequia deuotionē et affectū ad hoc solū ordinatur placent deo: nihil amplius desiderans aut requiriens. Ex hac deuotione dixit prophetia cuius dicitur. Quid enim mihi est in celo et a te quidem lui super terram. usque deus cordis mei pars mea deus in eternū. In hac deuotione diu sistitur: et nescio si a quoque viatore inter cōmunicantes viuentes ultra procedat. quod si ultra proceditur itur in deuotione iterū sanctiorem. P. Tertio ergo succedit finis sive egreditus huius deuotionis: quod non est aliud nisi vehementer desiderium quo dei patrem desiderat tanquam sponsi dicens illud iob xxxi. Quis mihi teret ut desiderium meū audiat omnipotēs. ac si dicat. Non surgo. non excitor. non ex cunor de puluere. non respiro in spem gratie donec ipse veniat et osculetur me osculo oris sui: et hoc desiderium interdum tam veloxmetiter proficit ut etiam ab hac flamma se compescere non possit. et hoc est quod dicit psalmus: Ignis ante ipsum precedit tecum. De hoc ardore desiderij dicit Hern. exponendo psalmus. Oportet ut ardor desiderij preueniat omnē animaz ad quam ipse deus est venturus qui omnē cōsumat rubiginem vicioz: et sic prepareret locum domino: et tunc scit anima. quoniam iuxta est dominus cuius se senserit illo igne succensaz. In hoc desiderio diu decoquif anima non quecunquam bona dei desidecans sed ipsum deuoz. quia expresse dicit Hern. Gustato aliquatenus in hoc desiderio quam dulcis est dominus etiam cuius ad se reuertitur in cordis palato sapore retinet. quod fit ut iam solū ipsum: non ipsius quecunquam bona desideret. Hunc ardorem tamen diu euaporando continuasset quousque anima ad omnē quadraturam fuerit preparata. et ad suscipiendum deum humilitata: et tunc veniet dilectus in oxum suum. de cuius exhibitione in sermone qui subiungitur est dicendum ipso adiuuante qui adiuuat in dulcedine sua pauperes suos tecum.

Dorna thala

Hec dicit bern. Cum ecclesia sponsa xp̄i verba in scripturis diuinis alterat vel alternat fortior est illa cōpositio q̄z positio prima verbū: et fortassis tanto fortior q̄ntū distat in ter figurā et veritatem. inter lucē et umbras inter membra et corp⁹. Nullus em̄ p̄phetaz vel euī apostolor̄ erubescit dici membrum ecclesie. Et si verba mēbri gratauerit accipimus. cur nō imagis verba ecclesie que est cor pus. Nemo ergo me iudicet. nemo suggillet asserens me nō debere talia themata assume re: que in sacra scriptura hoc est in biblia minime repūnuntur. Hunc autem verba p̄posita ipius ecclesie sponsae dei. cui⁹ autoritas fortior est autoritate cui⁹ ber mēbri sui. que sua autoritate verba biblie in verba p̄posita alterauit. Quid est enim dicere. Adorna thalamum tuū syon: q̄z q̄ dicit Ero xl. Lotos aqua indues sanctis vestib⁹. et qđ M̄utb. iij dicit. Lanare et induete cultorib⁹ vestibus. et multa his similia que in sacris literis respernuunt. Hic nota autoritate ecclesie ex dicens Bern. quibus plonat Aug⁹. dices. Euā gelio nō crederem: hui⁹ me autoritas ecclesie cōmoneret. Expeditis ḡ in precedentib⁹ de purgatione et illutinatioē. nūc ordo postulat ut dicam⁹ de dei in templo cordis nostri presentatioē. cui⁹ occasione verba p̄posita suū inducta. In quib⁹ verbis q̄tuor p̄ponuntur. Primo em̄ hortamur ad pdignā preparationē. Scđo intelligim⁹ eiusdē preparationis specificationē. tertio ornate et preparate ante nobilitationē. quarto securam post predicta dei susceptionē. Primit⁹ ibi adorna. scđm ibi. thalamū tuū. terrū ibi. syon. q̄trū ibi. et suscipe regē xp̄m. Ex his q̄t tuor tñ duo te ciatu et susceptione videlicet p̄sequuntur. Primo ergo dicam⁹ de ornatu: cui licet omnia predicta deseruit q̄ omnia faciunt adornatū: tñ ut satisfaciam⁹ p̄posito themati aliud ponam⁹: qđ in prehabitatis sermonib⁹ forsitan nō est tacitū. R Propter qđ sciendū q̄ beatus ber. sex ponit exercitia quib⁹ electus de⁹ ad thalamū cordis

venire cogitur: nec villo modo se poterit continere dicens. Donta que exhibent amē non verbis explicant. nam sponsi et sponse cōmetia nullis p̄t verbis explicari: nō enim verbo doceat sed spiritu reuelant. et subiungit. Qd ergo sermo nō explicat p̄sideratio q̄tatio poscat. mereat vita. puritas p̄paret humilitas alliciat. caritas p̄sequatur. His ergo sex exercitijs sc̄j cōsideratioē. orōne sancta cōuerstatioē. puritatis p̄paratione. hui⁹ litatis exhibitione et caritatis inflammatioē anima nostra ad nuptias celebrandas in thalamo cordis sufficientissime p̄parat. Hanc si flagrans desideriū de quo in fine p̄cedentis monitis dixim⁹. in his sex efficaciter se exercuet. deus se nullo modo poterit p̄tinere sed. veniet in animā sic flagrantē; tuens in amplexu dices. Ecce assūm. vulnerasti cor meū soror mea sponsa. Primo ergo intantes nosmetip̄s nostra p̄sideratione q̄ram⁹ et subtiliter discutiam⁹ vtrū nos trū desiderium sit perfectū ut ipm̄ deū vlsq; ad contempnum nostri et omniū que sunt vel esse p̄tē desideremus: et hoc non tm̄ ex iudicio tonis sed etiā ex affectu mētis. et si quid in affectibus tali desiderio inventū fuerit aduersatio. sic eradicet: ut ipm̄ nostrum desideriū non solū sit in magno affectu sed in affectu perfeito. Agnū enim bonū est deus: et nō oportet ut magno desiderio requirat. S dō huic considerationi addatur oratio. ut intima cōratione postuletur qđ tam in ante desideratur. Vacuū enim esset desiderium et cito deperiret si nō affectuosis orationibus fulciretur. hec autem oratio ut sit efficax et deuota resiles habeat. p̄funda suspitia et p̄fusas lacrīas et impatiētē lāguoz̄. dicens et omnibus his illud. q. Ne xuq. Obsecro ut videaz facie regis. et illud Can. Ne uertere dilecte mi. id est iterū verte te ad me. ac si dicat. Licet dudu ueneris priores grās tribuendo. iterū tñ venias tetp̄m aptius et abundanter exhibendo. huc em̄ p̄suevit benignus deus in nobis misericorditer acutare ut se ipm̄ soleat preuenire testante scripture que dicit. ignis ante ipm̄ precedet. et ipē nūl omnibus ignis dicit: dicente moysi deuter. Audi israel dñs de⁹ tu⁹ ignis p̄sumens est.

et sicut ignis precedit. i. deus deū. hoc est deus seipm precedit. dans se aliter pueniens. et aliter subsequens. vt qui seipm iaz p̄ueniā dans se ad desideriū accendendum. postea subsequatur seipm tribuens ad delectabiliter perficiendum. vt fiat qd in persona ysaac deo dicū est Gen. xvi. **I**bar. p̄ficiens atq̄ succrescens donec velxmenter magnus effectus est. **T**ercio his duobus sc̄ p̄siderationi et orationi addat vita sancta. vt qd p̄sideratione queritur oratōe perniut vita mereatur. **V**ita autem sancta ut multar magna pāncis p̄stringamus in tribus. distin. babet enī malis resistere potēter bona facere diligēter. aduersa suscipere patienter. de primo dī iudicib. ij. **D**edit eis dī us celi virtutē resistendi. de sc̄do et tercio di cī Gre. **E**lectoz est bona facere et mala per pā. hoc triplici funiculo vita sancta in se colligitur et p̄stringitur et difficile rumpatur et ideo per talēm vitā dei p̄ntia promētum. **Q**uarto his tribō puritas adiugat ut qui in predictis tribō exercitijs deū p̄meruerūt aduentienduz. puritas locum preparat ad suscipiendum. que omni no necessaria est cū predictis. que talis et tāta esse debet vt cū testimonio conscientie dicere possimus illud apli. **N**ihil mihi cōscivis sum. licet ad p̄fectā puritatē testimoniū nū sufficiat. qd predicto verbo ad iecit apls. **S**ed nō in hoc iustificatus sum quiā indicat me dñs est. **S**oluz ergo di tēmentū sufficit ut spiritus sanctus dicat in cordibus nostris spiritui n̄o. qd dimissa sum nobis peccata nostra. fm qd cantoruz dī. **L**ota pulchra es amica mea t̄c. **T**is puritas p̄fectū est substratorū venienti dño vnde. **B**enī. quibusdā hāc puritatē nō habendo improparet dīces. **H**icor quorundam impudenter. qui cū suam p̄scientiā multe seditanb̄ coquinaverint. audēt tamē ad tam sedum conscientie sue lectulū omni orationē instātia totius puritanis domini inuitare. et subiungit. **Q**uid em̄ lectus nō est floridus sed putridus. et tu illius regem glorie inuitas. **C**enturio negat illius intrare sub tecū suū. ppter suā indignitatē clamat princeps aploz. **E**xia me dñe qd

peccator sum. et tu dicas. **I**ntra dñe quoniam sanctus sum. Et quid me vis facere inquit profecto. vt primū emundes p̄scientiam ab omni inquinamento carnis et spiritus. ire et discepcionis murmuris et liuoris. **Q**uinto his quattuor superaddatur humilitas. que supra modum tecum allicit ad veniendum. ipso dicete ysa. lxvi. **A**d quem respiciā nūsi ad humilēt et quietū et tremētem f̄mōnes meos. Cum em̄ ipesit humilius. sicut dī das. q. **S**uscitabit deus regnū qd in eternū nō dissipabitur. et humiliū hominē p̄stituet sup illud. diliḡt suū simile ad illud dulciter et delectabiliter se inclinans. hinc ecclē. **H**umilia te deo et expecta manū eius. ppter qd brā virgo cūm virtutū oblitera ex sola gloria tua hūilitate tam se gratiā p̄secutam dices. qr re. hu. an. sue. hoc est qd deus volens nō longe p̄tū mittere spiritum sanctum monuit ap̄los dīces. **D**iscite a me qr mitis sum et humilis cor de. de hac virtute multa inuenietis in p̄missis. **S**exto his quīq̄ superaddatur caritas. in cuius virtute dē statū ingredī thalamū mentis. **I**psa enim est ultima disposiſio ad susceptiōem dei animā habilitās et disponens. et hoc est qd a pte bernī. insinuat ita dices. **C**ū de his que dī deo sūt cogitatur et volūtas eo p̄ficit ut amor fiat. p̄nuo per viam amoris infundit se sp̄us sanctus sp̄is vite emnia vivificans et adiuuans seu in orōne seu in meditatione infirmitatē cogitantis et p̄nuo memoria efficiat sapientia et suaviter ei sapiunt bona dñi. intellectus vero efficiat contemplatio. ac si dicat. **E**x tei presentia omnia interiora in diuinum affectum transmutant. qr volūtas fit amor memoria sapientia. intellectus contemplatio. **V**is itaq̄ omnibz qui ad ornatū pertinent decenter explentis. transeundum ē ad finē membrū sc̄z dei susceptionē. aliq̄s effectus illius beate gratia quantū dñs dederit saltē imaginabiliter depingētes. **E**xpedi to ergo primo mēbro. sequitur sc̄dm sc̄z suscep̄e regē xp̄m. ubi tangit dei suscep̄io. **D**e qua intimum gratia nil per experientiaz cognouimus. ideo erā et de p̄prio nil ponemus. sed duos p̄emplatores maximos in

Bermon

mediū adducamus. ut ab his tanq; exper-
tis audiamus quid de hac grāia acceperit
senserint & quid de hac nobis eructuando i-
scripturis dixerūt ac reliquerunt. scz augu-
st̄ berñ. vt p̄m̄ dicat nobis te modo illi⁹
grāie. et sc̄d̄ scz berñ. dicat quid accipias.
Ecce primo aug⁹. adducimus qui pre cete-
ris doctorib⁹ huius grāie secreta ponit in
lycēm dices. **C**um m̄s humana ex dei vi-
sitatione ceperit semen p̄am exardere & illā
incorporee lucis claritatē totā intrare. et in
bis que in intimis videt quandam intime
suavitatis sapore attrahere. & ex co-intelligē-
tiā suā condire & in sapientiā vertere. ro-
ta in hac mentis excessu pax illa que exu-
perat omnē sensum inuenitur atq; obtineſ
vt fiat silentiū in celo quasi hora dimidia.
ita vt p̄emplam̄ animus nulla alternā-
tium cogitationi tumultuatione turbetur
nihil cimino inuenies qđ vel per desideri-
um amplius petat. vel per fastidū arguat
vel per odiū accuset. Et infra p̄emplam̄ non
tranquillitatē totus colligitur & intromit-
titur in qndā affectū multū inusitatū introz-
sum. ad nescio quā dulcedinē. que si semp-
tic sentiretur profecto magna felicitas eset
nihil agit sensualitas. nihil imaginatio. sed
enīm inferior vis animi. p̄io interīm vi-
duatur officio. Superior aut̄ vis aie in id
intime quietis secrētū & summe tranquilli-
tatis archanū feliciter introducit. **C**uius
est enī fīmo dei & efficax pertingēs vscz ad
diuīsiōne aie & sp̄s. & iā nihil in creaturis
hac diuīsiōne mirabilē certinuit. vbi id qđ
essentialiter vnu cft atq; individuali in semet
ipm scindit. et qđ simplex in se t̄si ne p̄t
ibus constat. quasi quadam partitione diui-
siō ut ad summā spiritus subleuit ab aia
scidit ut dño rniatur. **F**elix diuīsio & mi-
rabilis separatio vbi qđ corpulentū & fecu-
lentū est teorū remanet. et qđ spirīuale
atq; subtile est. vscz ad speculatiōnē diuīs
glorie sublimetur. et in candem imaginem
transformatur. **P**ars inferior p̄ponit ad
summā pacē & tranquillitatē pars vero sus-
perior sublimatur ad gloriā & iocunditatē
in quib⁹ verbis augusti. insinuat nobis b̄
grāie modum quantū exprim̄ v̄ bis poter-

rit. In his verbis augustini quindī qualis
ratis intelligitur que has delicias reddūt
pmendabiles & enī dulcedine superflue-
tes. Illa enī gaudia sunt copiosa. de licioſa
gloriola. fructuosa & miraculosa. P̄io di-
cos sunt copiosa qz ex omni b̄ bonis collecta.
qđ tangit in eo qđ dicit. In hoc mentis
excessu inuenitur illa pax qz exuperat omnes
sensum. de qua copia dicitur deute. xxiij. Abundare faciet te dñs omnib⁹ bonis. qui
enī deū habet. qui te se dicit eccl. xxiiij. In
me grāia omnis vīte & veritatis īc. habet p
sequēs omne bonum Secundo sunt telis
cosa ex omni b̄ teleclationib⁹ cumulata qđ
tangit in hoc qđ subiungit. et intromittit
in quandam affectū. de quib⁹ delicijs
dicitur Jeremi. ix. Abunda uerunt in deli-
cijis in bonitate tua magna. et deute. Innu-
dationē maris quasi lac fugient. De quib⁹
ad huc dicit berñ. **S**ic est adueniūs dei be-
nedictiones & diuīrie salutis cuz eo. et vni-
uersa que enī ipso sunt affluūt delicijs. **T**er-
cio sunt illa gaudia gloriola. qz de creature
non de creatura sunt. et hoc tangit in hoc
quod dixit. Superior vis anime in id arca-
num īc. Dicit enī Ere. Illa est vīta glo-
ria que de' creatore nō de creatura p̄cipit
biere. nō glorietur sapiens in sapiētia sua.
vscz in hoc glorietur qui gloriatur scire ei
nos me. quod in via peregrinationis ma-
jime hic contingit. Quām gloriā p̄dīt
Esa. lxvi. Gaudere gaudio vniuersi vī su-
gatis & repleamini ab vberib⁹ p̄solationis
eius. vt indulgeatis & delicijs afflatis ab
omni modo gloria dñi. Quarto sunt fru-
ctuosa qz in hac via peregrinatio bona ce-
lestia incipimus possidere has delicias p̄
gustando. sicut qui comedit primitias an-
temissim & hoc est quod dicis eccl. vi. Ac-
cede ad eā scz ad grāam istā. et suscipe bonos
fructus illius. in ope enī ipius exigū labo-
rabis & cito edes de generationibus illius
hinc est qz ista grāa vocat' primitiae sp̄s. qz
pregustantur ante messim celestū conceū.
Ite sunt fructuosa qz enī grāa recedentes
manet odor deuotōis vt semper simus san-
ctiores & in statū sp̄ proficiamus meliore vā-
gre. Gustato sp̄. de' vīs caro. i. carnalitiae.

qd tangitur cū dicit. Pars inferior amē. i.
sensualitas pponit ad summā pacē. **V**
Quinto sunt omnia hec quodammodo mira/
culosa qd tangitur in hoc qd dicit aug⁹. Ni/
bil in creaturis hac diuisione mirabilis. Il/
lud enim ait Gre. est miraculuz qd ab hu/
mana pōne nō poterit apprehendī.

Ecōdō dicendum est quid hic accipiat qd
Bēni. lucide declarat dices. Nūc suscipie
re modicū quid insipiētiae mee fateor mihi
aduētasse vobum insipiētiae dico et pluries.

Cung⁹ sepius intrass̄. nō sensi aliquāt̄es cū

intravit adesse sensi. affuisse recordor inter/
du et presentire potui introituz eius sentire

nōq⁹ s nec exitu. r̄. require in fmōe de san/
to paulo. sc̄z adhuc excellentiores r̄.

Iste sunt delicie te quibus in psal. dr. Inebriabū
m̄rabit̄. do. t. et tor. r̄. Quas ad pregu/
standum et prelibandum p̄pinat electis su/
is teus. ut sciāt et interrogēt quid in eoz cū

coi eternū debeat possidere. dicens nobis

eadem guttulas sorbere incipim⁹. Gu/
stare et videte qm̄ suauis est dñs. ppter qd

enā aie electoz et sancti oēs cū ad hāc frui/
tionē penenerint. celi noſtantur eo q̄ quiq̄

quid possiderunt in celis suo mō agi⁹ in eis.

agustatur in terris et p̄f̄s agitur in terris

Queris quid nā sit illud. Glacare deū. lau/
date deū. adlxere deo. frui deo. hinc bēni.

Ego puto omnē animā talem. nō mō cele/
stē esse. ppter originē s et celum et dō immēr/
to appellari ppter imitationē.

Est ergo aia
sancta celū. hñs solem intellectū. lunā fidē
astra virtutes. et subiungit. nec miruz si hoc

celum deus libenter inhibit̄. qd vnic⁹ nō q̄

modo ceteros dixit tñ vt fieret. s pugnauit

reacquireret. occubuit vt redimeret. Hoc

sciendum q̄ hec gratia nō faciliter est ad

manū nec occurrit suauiter ymentib⁹ in ter/
rie. et hoc est qd dicit Bēni. Hec ḡia non

sic p̄f̄s erit omni aie. nisi illi dūt̄arat quaz

ingēs deorio et velximēs desideriū et pre/
dulcis affectus sponsam pbāt.

Tlis inqm̄ aciper bñdictionē a dño et miscdiaz a dō

salutari suo. nō sic imp̄ nō sic quoq̄ prim⁹

egosum grām hāc gustamus. De quibus

dr. job. x. Nō videbit riulos flumis torē
nis mellis et butiri. qd exponēs Gre. dicit.

Fluuius torrentis est ipa inundatio spiriti/
tussanci. et sepe amantis animus tāto p̄t/
plationis munere repletur ut videre vale/
at qd loqui nesciat. **E**nde cū nos spiritus/
sancti gratia refundit. melle nos p̄ter et bu/
tiro replet. mel desuper cadit. butirū vero ex
animaliū lacte colligitur. Cū igitur viñge/
nitus dei filius sit deus super omnia et ho/
mo factus inter omnia. qui tñ nos dulcedie
sue diuinitatis et ministerio incarnatōis re/
pleuerit melle pariter et butiro satiat ad qd
nos r̄.

XXVII. De eodem.

Scepimus de/
us miscdiam tuaz in medio tem/
pli tui ps. **A** Dicit bēni. Honoꝝ dei
alia accipimus inferius ut ipalia. alia in/
terioris ut spiritualia. alia superioris vi cele/
stia et diuina. que tāto sunt pre ceteris nobis
liora. quantū celum et terra et deus quibus
libet bonis prestantior inuenitur. Quantū
enī quodlibet est inferius tanto ignobilius
quanto superiorius tanto nobilius qd in ordi/
ne elementoz agnoscitur evidenter Terra
enī cū sit infinitū est enā ignobilissimū ele/
mentū. qd aut̄ super illā ut aq̄ nobilius est
supra quā aer iterū nobilius. sup quēignis
qui est nobilissimū elemētū. sic p̄ om̄ez mo/
dum est in tonis gratuitis. que qm̄ta sunt
superiora tanto meliora. dicere iaco. I. **H**e/
datū optimū et omne donū perfectū desur/
sum est descendens a p̄e luminū. In vobis
ergo p̄positis tria intelligimus sc̄z doni no/
bilitatē. accipietiū necessitatē. dantis largi/
tate. **P**rimū ibi suscepimus deus. sc̄z ibi
miscdiam tuā. tertiu ibi in medio tēpli tui.
Prioꝝ dicamus de doni nobilitate. qd sic
vulsum ē. tāto est ceteris om̄ib⁹ nobilius qn̄
to est supius om̄ib⁹ altis q̄ sc̄z miscdia que
dei donū est cū sit in corde dei nō accidētali
ter s subaliter dicimus eā esse deū. sic enī
vocat eū p̄a dices. Aldiutor meus tibi psal/
lam vsc̄z. deus meus miscdia mea. et in p/
posito Suscepimus deus miscdiam tuaz. id
est misericordem deū. Propter qd sciendū
q̄ mia deus et dei donū recte dicitur.
Deus vt est in corde dei. quēadmodū iā